

Regionų komiteto nuomonė – Naujų įgūdžių ir darbo vietų kūrimo darbotvarkė

(2011/C 259/07)

REGIONŲ KOMITETAS

- primygtinai ragina visas valstybes nares nustatyti kiekybinius nacionalinius tikslus visiems strategijos „Europa 2020“ pagrindiniams tikslams, visų pirma tiesiogiai susijusiems su Naujų įgūdžių ir naujų darbo vietų kūrimo darbotvarkė, siekiant užtikrinti didesnę atsakomybę už nacionalinių reformų programų įgyvendinimą, parodyti politinius siekius įgyvendinant pasirinktą politiką ir sudaryti galimybę atlikti skaidrų politikos veiksmingumo vertinimą;
- pasisako už tokią įgūdžių ir darbo vietų koncepciją, kuri: a) leistų vietos ir (arba) regionų lygmens partnerius rengti intervencines priemones ir skirti išteklius atsižvelgiant į vietos ir regionų darbdavių poreikius ir didžiausią dėmesį skirti nustatytoms tikslinėms darbo jėgos grupėms; b) sukurti sistemą, leidžiančią sujungti paslaugas jų teikimo vietoje, ir rasti konkrečias vietas ir regionų problemas atitinkančius sprendimus;
- primena teritorinei sanglaudai skirtą 174 straipsnį (SESV) ir pabrėžia, kad būtina visapusiškai atsižvelgti į regionų diferenciaciją, kadangi Europos Sąjungoje valstybių padėtis labai nevienoda, ir iš esmės skiriasi iššūkiai, išskylantys regionams įgyvendinant strategijos „Europa 2020“ tikslus. Šios sudėtingos aplinkybės aiškiai išdėstytos Penktojoje ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos ataskaitoje (žr. 3–4 punktus 6 psl.);
- prašo geriau pagalvoti apie su krize susijusių darbo rinkos priemonių laipsnišką taikymo nutraukimą ir kaip tai atsilies pasitikėjimui rinka, viešiesiems finansams, pažeidžiamų darbuotojų išdarbinimo perspektyvoms ir bendram ilgalaikės bedarbystės lygiui; Naujų įgūdžių ir darbo vietų kūrimo darbotvarkės sėkmė arba nesėkmė priklausys nuo priemonių, skirtų darbo rinkai remti ekonomikos krizės sąlygomis, efektyvumo ir poveikio ilgalaikiškumo. Tačiau būtina vadovautis tuo, kad krizei skirtos darbo rinkos politikos priemonės greitai bus nustotos taikyti.

Pranešėjas	Henk KOOL (NL / ESP), Hagos miesto vykdomosios tarybos narys
Pamatinis dokumentas	Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Naujų įgūdžių ir darbo vietų kūrimo darbotvarkė. Europos indėlis siekiant visuotinio užimtumo“
	COM(2010) 682 galutinis

I. POLITINĖS REKOMENDACIJOS

REGIONŲ KOMITETAS

1. palankiai vertina „Naujų įgūdžių ir darbo vietų kūrimo darbotvarkę“, kuri yra viena iš septynių strategijos „Europa 2020“ pavyzdinių iniciatyvų pažangiam, tvariam ir integraciam augimui užtikrinti; pripažįsta, kad ją papildo kitos pavyzdinės iniciatyvos ir pabrėžia, kad šią darbotvarkę pavyks įgyvendinti tik tada, jei bus laikomasi nuoseklaus, daugiapakopio ir kompleksinio požiūrio į jos įgyvendinimą;

2. primygtinai ragina visas valstybes nares nustatyti kiekybinius nacionalinius tikslus visiems strategijos „Europa 2020“ pagrindiniams tikslams, visų pirma tiesiogiai susijusiems su Naujų įgūdžių ir naujų darbo vietų kūrimo darbotvarkė, siekiant užtikrinti didesnę atsakomybę už nacionalinių reformų programų įgyvendinimą, parodyti politinius siekius įgyvendinant pasirinktą politiką ir sudaryti galimybę atlikti skaidrų politikos veiksmingumo vertinimą;

3. palankiai vertina tai, kad pavyzdinėje iniciatyvoje Komisija daro kai kurias nuorodas į regioninius aspektus, tačiau mano, jog turėtų būti teikiama didesnė svarba vietos ir regionų valdžios institucijų, kaip darbdavių, paslaugų teikėjų ir reguliavimo institucijų, vaidmeniui skatinant augimą ir sanglaudą bei koordinuojant savo atitinkamuose regionuose strateginę švietimo įstaigų, verslo agentūrų ir įmonių partnerystę;

4. pasisako už tokią įgūdžių ir darbo vietų koncepciją, kuri: a) leistų vietos ir (arba) regionų lygmens partnerius rengti interencines priemones ir skirti išteklius atsižvelgiant į vietos ir regionų darbdavių poreikius ir didžiausią dėmesį skirti nustatytoms tikslinėms darbo jėgos grupėms; b) sukurti sistemą, leidžiančią sujungti paslaugas jų teikimo vietoje, ir rasti konkrečias vietos ir regionų problemas atitinkančius sprendimus;

5. be to, laikosi nuomonės, kad pavyzdinėje iniciatyvoje pateikta nemažai veiksmų pasiūlymų, kuriems būtų naudingas aiškesnis vietos ir regionų aspektas, ir ragina Europos institucijas ir valstybes nares paremti veiksmus vietos įgūdžių strategijų, subnacionalinio „ES gebėjimų panoramos“ aspekto; vietos priemonių, skirtų integruoti į darbo rinką tuos, kuriems itin sunku įsidarbinti, pavyzdžiui, imigrantams; vietos veiksmų, susijusių su mokyklos nebaigimu, suaugusiųjų raštingumu ir mokėjimu skaičiuoti bei mokymosi visą gyvenimą strategija, palankių sąlygų

darbo vietoms kurti sudarymo, vietos ir regionų lygmens socialinio dialogo dėl darbo ir užimtumo politikos, regionų kompetencijos centrų atėties darbo vietoms srityse ir veiksmus dėl būsimos darbuotojų pasiūlos užtikrinimo pagrindiniuose sektoriuose, pavyzdžiui, sveikatos;

6. primena teritorinei sanglaudai skirtą 174 straipsnį (SESV) ir pabrėžia, kad būtina visapusiškai atsižvelgti į regionų diferenciaciją, kadangi Europos Sąjungoje valstybių padėtis labai nevienoda, ir iš esmės skiriasi iššūkiai, išskylantys regionams įgyvendinant strategijos „Europa 2020“ tikslus. Šios sudėtingos aplinkybės aiškiai išdėstytos Penktojoje ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos ataskaitoje ⁽¹⁾, visų pirma:

- mažiau negu viename iš trijų regionų pavyko pasiekti 75 proc. užimtumo lygį, o beveik viename iš penkių regionų užimtumo lygis tesiekia 65 proc. ar dar mažiau;
- daugiau kaip 20 proc. regionų 40 proc. gyventojų turi nedidelį išsilavinimo lygį;
- mažiau negu viename iš šešių regionų pasiektas aukštojo išsilavinimo lygio tikslas;
- mokymosi visą gyvenimą srityje regionų skirtumai labai dideli: daugiau kaip 22 proc. regionų dalyvauja 5 proc. ar mažiau gyventojų;
- gyventojai greitai senėja, ir išlaikomo amžiaus žmonių santykis kinta.

7. pažymi galimas politikos, kuria siekiama geresnių rodiklių visoje ES, ir nacionalinių tikslų, menkai atsižvelgiančių arba visiškai neatsižvelgiančių į teritorinius aspektus, neigiamas pasekmes kai kuriems regionams, ir ragina Europos Komisiją ir valstybes nares pagalvoti apie tokio požiūrio padarinius, ypač regionams, turintiems rimtų struktūrinių trūkumų.

8. atkreipia dėmesį į didelį besimokančiųjų skaičiaus skirtumą mokymosi visą gyvenimą ir tęstinio mokymosi programose regionų lygiu visoje Europos Sąjungoje ir mano, kad nepaisant

⁽¹⁾ COM(2010) 642 (2010 11 9)

per daugelį metų užsibrėžtų su tuo susijusių tikslų, iš esmės nepavyko užtikrinti, kad mažiau išsivysčiusios valstybės narės ir regionai pasiektų ES vidurkį;

9. apgailestauja, kad teikiant pavyzdinę iniciatyvą dėl naujų įgūdžių ir darbo vietų kūrimo nebuvo pateiktas siūlomų priemonių poveikio biudžetui įvertinimas;

10. prašo geriau pagalvoti apie su krize susijusių darbo rinkos priemonių laipsnišką taikymo nutraukimą ir kaip tai atsilieps pasitikėjimui rinka, viešiesiems finansams, pažeidžiamų darbuotojų įsidarbinimo perspektyvoms ir bendram ilgalaikės darbystės lygiui; Naujų įgūdžių ir darbo vietų kūrimo darbotvarkės sėkmė arba nesėkmė priklausys nuo priemonių, skirtų darbo rinkai remti ekonomikos krizės sąlygomis, efektyvumo ir poveikio ilgalaikiškumo. Tačiau būtina vadovautis tuo, kad krizei skirtos darbo rinkos politikos priemonės greitai bus nustotos taikyti;

11. ragina ES ir valstybių narių lygiu sukurti mechanizmus koordinuoti pastangas, kuriomis siekiama įgyvendinti Naujų įgūdžių ir darbo vietų kūrimo darbotvarkę ir kitas pavyzdines iniciatyvas, visų pirma iniciatyvas „Judus jaunimas“ ir „Kovos su skurdu planas“;

Naujos paskatos siekti darbo rinkos lankstumo ir užimtumo garantijų pusiausvyros

12. palankiai vertina tai, kad Europos Komisija pripažino, jog esant aukštam struktūrinio nedarbo lygiui vien tik darbo jėgos pasiūlos priemonių nepakanka nedarbo problemoms spręsti, ir jas turi papildyti darbo paklausą skatinančios priemonės, tačiau šios politikos priemonių taikymas turėtų būti geriau suderintas.

13. pripažįsta, kad reikia stiprinti nacionalines darbo rinkos lankstumo ir užimtumo garantijų pusiausvyros priemones ir pritaikyti jas prie naujų socialinių ir ekonominių aplinkybių ir palankiai vertina darbo rinkos lankstumo ir užimtumo garantijų pusiausvyros gairių įtraukimą į Tarybos darbą; primena Komisijai, kad kai yra svarstomi pakeitimai, kurie gali turėti poveikio darbo rinkai, visada turėtų būti įtraukti socialiniai partneriai; ragina Komisiją išsamiau išdėstyti siūlomų pakeitimų dėl neterminuotų darbo sutarčių pasekmes darbo vietos saugumui, esamoms darbo teisėms, darbo laikui ir darbo organizavimo būdams;

14. primena, kad Europos Sąjunga iki šiol buvo ES direktyvomis padarytų pažangių nacionalinės darbo teisės sistemų pakeitimų katalizatorė ir pabrėžia, kad svarbu ir toliau taikyti

šiuos standartus; vis dėlto, mano, kad reikia dėti nuolatinės pastangas ir skatinti struktūrinius pokyčius siekiant didesnio socialinio stabilumo;

15. remia Europos Komisijos pabrėžtą nuostatą, kad MVI atlieka esminį vaidmenį darbo vietų kūrimo ir ekonominio konkurencingumo srityse, ir primena savo nuomonėje dėl Europos smulkiojo verslo akto ⁽²⁾ išdėstytas rekomendacijas, ypač susijusias su galimybėmis gauti finansavimą ir principo „pradėk nuo mažo“ taikymu;

16. primena apie netolygų pažangos tempą ir skirtingą kai kurių ES užimtumo direktyvų aiškinimą valstybėse narėse jas perkeltiant į nacionalinę teisę ir tai, kad dėl šios priežasties nesukurta viena bendra ES darbo rinka; kartu pažymi, kad Komisijos teisė reikalauti valstybių narių ataskaitų apie ES teisės aktų perkėlimą į nacionalinę teisę garantuoja, kad nacionaliniai nukrypimai nebūtų pernelyg dideli. Siekiant susidaryti vaizdą apie šiuos skirtumus, siūloma atlikti lyginamąją kai kurių direktyvų įgyvendinimo valstybėse narėse analizę;

Suteikti žmonėms įsidarbinti reikalingų įgūdžių

17. teigiamai vertina Europos Komisijos pateiktą pagrindinių Europos Sąjungos darbo rinkai iškilusių iššūkių glaustą įvertinimą; pritaria, kad trūksta tinkamų įgūdžių būsimiems darbo rinkos poreikiams, kad mokymo galimybių atitinkamam tam tikrų įgūdžių lygiui pasiekti pasiūla ir paklausa yra nepakankama ir kad reikia gerinti darbuotojų imigrantų kvalifikacijos ir patirties derinimą ir valdymą;

18. tačiau perspėja, kad pastaruoju metu Europos Komisija per siaurai aiškina įgūdžių problemą ir, atrodo, nepakankamai įvertina iššūkius, kuriuos kelia kintančios ekonomikos sektorių sudėties valdymas ir šio reiškinio įtaka amžiui, lyčiai ir žmonėms su negalia; taip pat ankstesnės patirties pripažinimas, įgūdžių, susijusių su augančiais pagrindinių profesijų sektoriais, pavyzdžiui, antrinės sveikatos priežiūros, formalizavimas; didėjančios vyresnio amžiaus dirbančiųjų dalies ir su tuo susijusio nuolatinio jų kvalifikacijos kėlimo klausimų pripažinimas; trečiųjų šalių piliečių nedarbo lygio, du kartus viršijančio atskirų valstybių narių piliečių nedarbo lygį, valdymas; specialių priemonių, kurios padėtų mažinti augantį jaunuolių, kurie nei dirba, nei mokosi, skaičių, būtinumo pripažinimas;

19. mano, kad Europos Komisija turėtų akcentuoti būtinybę labiau lokalizuoti paslaugų teikimą ir strateginį darbo rinkos profiliavimo, prognozavimo ir pramonės politikos formavimo planavimą ir geriau pritaikyti ir planuoti tiesiogines intervencines priemones vietinių darbdavių, socialinių partnerių ir užimtumo tarnybų atžvilgiu paramos įmonėms teikimo ir iniciatyvių ankstyvo darbuotojų mokymo poreikių nustatymo mechanizmų įmonėse, kurioms gresia uždarymas, srityse.

⁽²⁾ CdR 246/2008 fin.

20. remia ES įgūdžių panoramos koncepciją, kad ieškantiems darbo darbuotojams, įmonėms ir (arba) viešosioms institucijoms būtų užtikrintas didesnis skaidrumas, tačiau mano, kad reikalinga labiau lokalizuota šios priemonės forma, kuri leistų papildyti nacionaliniu mastu kaupiamą informaciją, ypač tose valstybėse narėse, kur administravimo sistema yra itin centralizuota. Tiksliausią ir naujausią informaciją apie regiono darbo rinką galima rasti būtent subnacionalinio lygmens šaltiniuose, o regioninės valdžios institucijos gali vaidinti svarbų vaidmenį nustatant įgūdžių ir įgūdžių panaudojimo darbo vietoje neatitikimą, vykdant atitinkamas perkvalifikavimo ir profesinio mokymo programas ir skatinant investuoti į vietinius poreikius atitinkančias sritis;

21. pritaria verslo ir universitetų ryšių stiprinimui ir stažuotėms, už kurias būtų teikiami studijų kreditai, įtraukimui į visas studijų programas siekiant stiprinti absolventų profesinius, verslo ir socialinius emocinius gebėjimus ir gerinti jų įsidarbinimo galimybes šiuolaikiškoje darbo rinkoje;

22. mano, kad skaitmeninis raštingumas ir kompetencija turėtų būti pagrindinis būsimų gebėjimų numatymo ir nustatymo elementas ir, kad investuojant į IRT infrastruktūras reikia įgyvendinti atitinkamas priemones skirtas gerinti darbuotojų skaitmeninę kompetenciją, ypač menkai kvalifikuotų darbuotojų, pažeidžiamų grupių ir bedarbių;

23. atsižvelgdamas į tai, kad 2011 m yra Europos savanoriškos veiklos metai, rekomenduoja Naujų įgūdžių ir darbo vietų kūrimo darbotvarkėje įvertinti savanoriškos veiklos reikšmę plečiant asmens gebėjimų įvairovę; be to, ragina dabartines savanoriško darbo įgūdžių, žinių ir patirties pripažinimo sertifikavimo sistemas susieti su *Europass CV* schema, taip siekiant visoje ES palengvinti savanoriško darbo patirties pripažinimą ir padidinti įsidarbinimo galimybes;

24. mano, kad daugelio vietos ir regionų valdžios institucijų jau teikiamos kuravimo, konsultavimo, skatinamosios ir pagalbos įmonėms, ypač MVL, paslaugos turėtų būti aiškiai pripažįstamos, taip pat turėtų būti akcentuojamas ir papildomai remiamas jų vaidmuo bendrai investuojant ir padedant pramonei ir akademinėi bendruomenei užmegzti ryšius.

ES darbotvarkė darbo jėgos judumui skatinti

25. pažymi, kad darbo rinkos judumas ES viduje sudaro tik 15 proc. ir kad iš trečiųjų šalių atvyksta dvigubai daugiau darbingo amžiaus migrantų negu iš valstybių narių. Mano, kad reikia sutikti, jog naudinga nustatyti ES jau gyvenantiems trečiųjų šalių piliečiams būdingus įgūdžius, kaip siūlo Europos

Komisija, ir pabrėžia, kad reikėtų labiau akcentuoti socialinės ir ekonominės integracijos klausimus ir įtraukti nacionalines, regionų ir vietos valdžios institucijas. Tačiau atliekant tokių duomenų rinkimą reikia labai atsargiai elgtis ir užtikrinti asmens neliečiamybę;

26. pripažįsta, kad Europos Komisija remia darbo jėgos judumą, kaip tarpregioninės rinkos pusiausvyros atkūrimo priemonę, tačiau pažymi, kad tai turi poveikio teritorinės sanglaudos principui; ragina daugiau dėmesio skirti „protų nutekėjimo“ padariniams ir skirtingam darbo jėgos judumo poveikiui „kilmės“ regionui ir „priimančiajam“ regionui, nes tokios politikos įgyvendinimas gali sudaryti tokią padėtį, kai geresni trumpalaikiai bendro užimtumo rezultatai visoje ES ilgainiui daugiau kainuos kai kuriems atokesniems regionams. Galiausiai ragina surengti valstybių narių diskusijas apie savo ir savo regionų patirtį migracijos srityje ir jos poveikį atskirų regionų ilgalaikio augimo potencialui.

Gerinti darbo kokybę ir darbo sąlygas

27. palankiai vertina pasiūlymą atlikti plataus masto dabartinio teisyne, reglamentuojančio darbo ir darbo sąlygų kokybę, įvertinimą, tačiau ragina Europos Komisiją įtraukti į savo svarstymus ir ligi šiol nevienodą ES direktyvų įgyvendinimą valstybėse narėse;

28. akcentuoja kai kurių ES valstybių narių vietos ir regionų valdžios institucijų dabartiniu metu įgyvendinamas svarbias biudžeto racionalizavimo ir suvaržymo programas ir atkreipia dėmesį į galimos valdžios ir valdymo institucijų sunkumus tuo pačiu metu įgyvendinti ir pažangią darbuotojų sąlygoms skirtą programą. Siekdamas išlaikyti svarbiausių savo paslaugų lygį su mažesniais finansiniais ir žmoniškais ištekliais, vietos ir regionų valdžios institucijos gali susidurti su nerimą keliančiais sunkumais laikytis Darbo laiko direktyvos nuostatų. Greičiausiai, norint pasiekti paslaugų apimties tikslus, nepakaks vien tik didinti našumą, ir mažesniai darbuotojų skaičiui neišvengiamai teks dirbti ilgesnes darbo valandas. Suvokus, kiek realiai galima padidinti darbo našumą, tikriausiai iškilis mažesnių darbo jėgos išteklių ir galimos paslaugų teikimo apimties alternatyva. Privalu padėti vietos ir regionų valdžios institucijoms rodyti pavyzdį, kaip reikia laikytis darbo jėgos užimtumo taisyklių, ir todėl reikia raginti jas prisiimti realistiškus paslaugų teikimo tikslus.

29. pripažįsta, kad šių apsaugos teisės aktų įgyvendinimo kontrolė ir toliau priklauso valstybių narių kompetencijai, tačiau siūlo sukurti ES informacijos lyginimo ir sklaidos priemonę, ypač sveikatos ir saugos taisyklių srityje – „Sveikatos ir saugos kontrolė“, kad būtų galima keistis informacija apie įgyvendinimo nukrypimus valstybėse narėse.

30. konstatuoja, kad Naujų įgūdžių ir darbo vietų kūrimo darbotvarkėje nurodomas dirbančiųjų skurdas, deja, nepateikiama konkrečių pasiūlymų, susijusių su kokybiškais darbo vietomis, tvariu užimtumu ir tinkamomis pajamomis, kad būtų galima tiesiogiai nagrinėti šią nuolatinę problemą;

Remti darbo vietų kūrimą

31. pritaria nuomonei, kad MVĮ taps būsimo užimtumo lygio augimo varikliu ir kad bus būtinas intensyvesnis verslas visoje ES ekonomikoje, kadangi auga darbingo amžiaus žmonių skaičius ir kadangi būtina sumažinti priklausomybę nuo tiesioginių užsienio investicijų tam tikruose regionuose, tačiau reikalauja platesnio požiūrio į verslumo ugdymą ir prisitaikymą prie pakitusių ekonomikos sektorių. Verslumui reikėtų skirti didesnę dėmesį švietimo sistemose, tačiau verslo mokymas turėtų skverbtis ir į vyresnių tiek privataus, tiek viešojo sektoriaus darbuotojų mokymą ir perkvalifikavimą kad naujovės esamose darbo vietose būtų diegiamos intensyviau.

32. džiaugiasi, kad akcentuojamas „pradėk nuo mažo“ principas, kuris turėtų būti taikomas visose pavyzdinių iniciatyvų srityse; be to, pabrėžia, kad siekiant užtikrinti ilgalaikį visų įmonių tvarumą, reikėtų teikti paramą ne tik pradedantiems verslų, naujoms MVĮ ir pažangiųjų technologijų sektoriaus įmonėms, bet ir veiklą plečiančioms bei restruktūrizuojančioms įmonėms;

33. sutinka, kad būtinos pastangos, norint, kad neoficialios darbo vietos taptų oficialiomis ir pažymi, jog tam bus būtinas tam tikros namų ūkio ir priežiūros veiklos reguliavimas; ragina Komisiją išsamiau išdėstyti, kokios tai bus paskatos, kad kuo greičiau būtų galima pasiekti pažangos;

34. laikosi nuomonės, kad viešosios valdžios institucijos, rengdamos viešųjų pirkimų konkursus, taip pat gali padėti įdarbinti ilgalaikius bedarbius, neįgaluosius ir stažuotojus. Pavyzdžiui, konkursų sąlygose jos galėtų nurodyti, kad konkursą laimėsianti įmonė turės tam tikrą sutarties vertės dalį skirti šių tikslinių grupių įdarbinimui. Šios srities galimybės kol kas nėra pakankamai išnaudotos. Todėl Komitetas, atsižvelgdamas į savo nuomonę dėl ES viešųjų pirkimų politikos modernizavimo, rekomenduoja Europos Sąjungoje skatinti socialinius viešuosius pirkimus ir sudarant viešųjų pirkimų sutartis skatinti ilgalaikių bedarbių, neįgalųjų ir stažuotojų įdarbinimą;

ES naujiems įgūdžiams ir darbo vietoms skirtos finansinės priemonės

35. palankiai vertintų, jei būtų aiškiau nurodyta, kaip Naujų įgūdžių ir darbo vietų pavyzdinės iniciatyvos tikslai dabartiniu programavimo laikotarpiu bus įgyvendinami atitinkamose ES programose ir perspėja, kad šiame įgyvendinimo proceso etape nereikėtų imtis radikalių veiklos programų pokyčių;

36. pritaria raginimui geriau pasinaudoti didesne ES fondų sinergija, kaip siūloma komunikate dėl biudžeto peržiūros⁽³⁾, naujų įgūdžių ir darbo vietų kūrimo darbotvarkės tikslams paremti. Tačiau mano, jog tai galima geriausiai įgyvendinti šiais metodais:

Teritorinis metodas – geresnis sektorinės ir teritorinės politikos koordinavimas naudojant finansavimą iš keleto fondų (Bendras strateginis pagrindas), ypač tvirtesnis ESF teritorinis matmuo (įgyvendinamas per bendras nacionalines programas tik nedaugelyje valstybių narių). Valstybėms narėms turėtų būti palikta galimybė pakankamai lanksčiai nusistatyti savo prioritetus ir derinti tarpusavyje įvairias politikos priemones, atitinkančias jų nacionalinius (arba) regioninius ypatumus;

Daugiapakopio valdymo metodas – kad būtų geresnis Europa 2020 ir Sanglaudos politikos tikslų derinimas, pageidautina įvesti Vystymo ir investavimo partnerysčių sutartis. Šios sutartys turi būti rengiamos bendradarbiaujant su visais valdžios lygiais, siekiant užtikrinti, kad regioninis programavimas netaptų nuo nacionalinių interesų priklausoma priemone;

Rezultatais grindžiamas metodas – pažangos stebėseną pagal kiekybinius ir kokybinius rodiklius vertinimui ir politikos formavimui palengvinti. Tai padėtų geriau orientuoti veiklą į prioritetus ir ją susieti su konkrečiomis šaliai skirtomis rekomendacijomis pagal Europa 2020 strategiją (SESV 148 straipsnis). Tam būtina skirti bendrą poveikio vertinimo pagrindą ES lygmeniu;

37. palankiai vertintų tai, kad būtų stipriai susieti strategijos „Europa 2020“, nacionalinių reformų programų ir sanglaudos politikos įgyvendinimo ataskaitų teikimo reikalavimai, siekiant išvengti dubliavimosi ir pasiekti geresnius rezultatus;

38. pripažįsta, kad būtina geriau naudoti ES fondų lėšas reformoms užimtumo bei švietimo ir mokymo srityse įgyvendinti, tačiau nepritaria pasiūlymams sutartyse numatyti privalomas finansavimo sąlygas, kadangi neturėtų būti baudžiamojo ryšio tarp regiono teisės į sanglaudos politikos fondo lėšas ir valstybių narių institucijų veiksmingumo ir makroekonomikos politikos;

39. remdamasis kai kurių fondų, pavyzdžiui, Europos prisi-
taikymo prie globalizacijos padarinių fondo, įgyvendinimo patir-
timi, pataria geriau koordinuoti visus su įgūdžiais ir darbo
vietomis susijusius ES fondus;

⁽³⁾ COM(2010) 700, 2010 10 19.

40. pasinaudodamas „Europa 2020“ stebėsenos platforma Komitetas norėtų padėti Europos Komisijai vykdyti strategijos „Europa 2020“ ir jos pavyzdinių iniciatyvų įgyvendinimo stebėseną, dalyvaujant vietos ir regionų valdžios institucijoms;

2011 m. liepos 1 d., Briuselis

*Regionų komiteto
pirmininkė*
Mercedes BRESSO
